

Dosarul nr. 3ra-737/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Cojocar)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cotruță, I. Țurcan, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Economiei și
Infrastructurii al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Iurtol-Trans” împotriva Ministerului Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor (succesor în drepturi și obligații Ministerul Economiei și
Infrastructurii), intervenienți accesorii Agenția Națională Transport Auto și
Societatea cu Răspundere Limitată „ROA Consulting Auto” cu privire la obligarea
emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care
a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iurtol-Trans”,
a fost casată hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 04 iulie 2016 SRL „Iurtol-Trans” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, intervenienți
accesorii Agenția Națională Transport Auto și Societatea cu Răspundere Limitată
„ROA Consulting Auto” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că SRL „Iurtol-Trans” este o
întreprindere specializată și care activează în domeniul transportului auto de
călători și bagaje. A menționat că la 21 decembrie 2015 s-a adresat Ministerului
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu o cerere prin care a solicitat
acordarea unei curse suplimentare la ruta Bălți-Verejeni, anexând toate actele
prevăzute de legislația în vigoare, din motiv că activând pe ruta respectivă, în
calitate de unic transportator, a constatat că cerințele populației de a călători, în
raport cu frecvența deplasării transportului, nu sunt satisfăcute în modul
corespunzător.

Ulterior, în urma consultărilor cu specialiștii Ministerului, a mai adresat 2
cereri (la data de 22.01.2016 și la data de 29.01.2016), prin care a prezentat acte
referitor la ajustarea graficului de circulație și a itinerarului de deplasare pe cursa
solicitată în așa mod ca să nu fie afectate interesele altor transportatori. A susținut
că „Agenția Națională Transport Auto”, la solicitarea organului central de

specialitate, a efectuat o analiză a solicitărilor de deschidere a cursei suplimentare pe ruta Bălți - Verejeni și a avizat pozitiv cerințele înaintate de SRL „Iurtol-Trans”.

Prin scrisoarea nr. 02/6-557 din 05 aprilie 2016 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a indicat că solicitările SRL „Iurtol-Trans” referitoare la deschiderea cursei suplimentare Bălți 16.30 – Verejeni 05.30, nu pot fi admise, din motiv că nu întrunesc condițiile stabilite de prevederile Codului transporturilor rutiere (fără însă a se expune concret care sunt problemele depistate). În situația respectivă, SRL „Iurtol-Trans” a înaintat cerere prealabilă către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, în care a indicat că argumentele din expuse în răspunsul din 05.04.2016 este unul formal și care contravine art. 34 alin. (2) din Constituția RM, totodată solicitând acordarea față de SRL „Iurtol-Trans” a dreptului de deservire a cursei pe ruta Verejeni – Bălți în condițiile expuse conform cererii din 22 decembrie 2015, cu propunerile de modificare respectivă.

Prin răspunsul nr.07-03/311 din 06.06.2016 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a lăsat fără examinare cererea prealabilă, menționând că refuzul de soluționare a unei cereri nu se contestă cu cerere prealabilă, iar petiționarul urma să se adreseze direct instanței de judecată în termen de 30 zile din momentul primirii refuzului.

Reclamantul consideră poziția Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor față de solicitările adresate de SRL „Iurtol-Trans” ca fiind neîntemeiate și bazate pe interpretarea eronată a cadrului legislativ. În acest sens, a invocat că conform p.20 din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.854 din 28.07.2006, deschiderea rutei (cursei) noi este refuzată în cazurile când: a) cererea contravine principiilor stabilite de prezentul Regulament și actele normative în vigoare; b) pe ruta (cursa) solicitată sau pe alte rute în direcția respectivă, în orarul de circulație al cărora este inclusă localitatea dată, activează alt transportator care satisface pe deplin cerințele populației în transporturi.

În opinia reclamantului, în situația din speță nu persistă nici un temei care ar fi fost stabilit expres de legislator pentru ca Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să refuze deschiderea cursei suplimentare solicitate de SRL „Iurtol-Trans”.

SRL „Iurtol-Trans” a solicitat obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a emite actul administrativ în baza căruia să i se acorde dreptul de a deservi cursa suplimentară Bălți 16:30 - Verejeni 05:30.

Prin hotărârea din 16 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

SRL „Iurtol-Trans” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin hotărârea Guvernului nr. 594 din 26.07.2017 a fost modificată denumirea Ministerului Economiei în Ministerul Economiei și Infrastructurii, care s-a reorganizat prin absorbția Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, devenind succesor de drepturi și obligații al acestora.

Prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SRL „Iurtol-Trans”, a fost casată hotărârea primei instanțe și a

fost emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii, Ministerul Economiei și Infrastructurii (succesor al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor) fiind obligat să emită actul administrativ în baza căruia să i se acorde SRL „Iurtol-Trans” dreptul de a deservi cursa suplimentară Bălți 16.30 - Verejeni 05.30.

Instanța de apel a apreciat că este eronată soluția instanței de fond cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție și în acest sens, a menționat că conform art.17 al Legii contenciosului administrativ, la depunerea cererii de chemare în judecată de către SRL „Iurto-Trans” nu a fost omis termenul de adresare în instanța de judecată.

Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a stabilit că SRL „Iurtol-Trans” a respectat prevederile Codului transporturilor rutiere și Regulamentului transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr.854 din 28.07.2006. Iar, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în scrisoarea nr.02/6-557 din 05 aprilie 2016 nu a invocat careva motive plauzibile de respingere a cererii.

La 23 aprilie 2018 Ministerul Economiei și Infrastructurii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru